

ning til Personale. Det er jo Meningen, at Administrationen af Postsparevirksomheden skal være en Underafdeling af Postgirokontoret, og Arbejdet paa Postsparevirksomhedens Hovedkontor skal udføres efter ganske de samme Principper som paa Postgirokontoret, hvor der er alle moderne tekniske Hjælpemidler til Raadighed, saasom Regnemaskiner og Bogføringsmaskiner, og der behøves ikke nogen særlig kvalificeret Arbejdskraft, idet Arbejdet for en stor Del kan udføres af Kontorister paa de paagældende Kontorer. Det vil være en minimal Udgift, der paaføres Postvæsenet ved, at det skal paatage sig denne store Opgave, og dette, at Udgifterne bliver minimale, samtidig med at Virksomheden er til stor Gavn for Samfundet, maa siges at være af overordentlig stor Betydning.

Det er ikke Hensigten, at Postsparevirksomheden skal være en selvstændig Virksomhed, den skal fungere i nøje Kontakt med Postvæsenet. I adskillige Lande har det været to selvstændige Virksomheder, men det har givet Anledning til adskillig Gnidningsmodstand; i Sverige har det oprindelig været to selvstændige Virksomheder, men i 1923 blev de slaaet sammen til een Institution.

Det vil saaledes ses, at Postvæsenet har alle Betingelser for at løse denne samfundsnyttige Opgave paa de billigst mulige Vilkaar og paa den bedst mulige Maade.

Udkastet til det Lovforslag, som nu ligger paa Tingets Bord, er udarbejdet af en Kommission, bestaaende af Generaldirektøren for Postvæsenet, Statsgældsdirektøren, Departementschefen i Erhvervsministeriet, Overpostmesteren i København og Kontorchef Møller i Generaldirektoratet for Postvæsenet. Det kan saaledes siges, at Sagkundskaben i alleregentligste Forstand har været repræsenteret i denne Kommission. Man er ogsaa enedes om at fremsætte Forslaget aldeles enstemmigt.

Da Udkastet var udarbejdet, blev der optaget en Forhandling med Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser, og jeg vil her straks sige, at der er taget alle skyldige Hensyn til de Henstillinger, som er kommet fra Sparekasserne, saa disse har ikke det mindste at beklage sig over i den Retning; det har de for øvrigt ogsaa erkendt i deres sidste Skrivelse til Ministeriet for offentlige Arbejder.

Anbringelsen og Forvaltningen af de Midler, som kommer ind gennem Postsparevirksomheden, skal varetages af et Styrelsesraad, bestaaende af Generaldirektøren for Postvæsenet, en Tjenestemand,

udnævnt af Finansministeren, en Tjenestemand, udnævnt af Erhvervsministeren, to Repræsentanter for Sparekasserne, udnævnte af Trafikministeren efter Indstilling fra Fællesrepræsentationen, og saa kan Raadet suppleres med yderligere to Medlemmer, saaledes at det højst kan komme til at bestaa af 7 Medlemmer. Det er en væsentlig Indrømmelse, at Sparekasserne har faaet 2 Repræsentanter i dette Styrelsesraad og derigennem Indflydelse paa, hvorledes Pengene skal anbringes og forvaltes. Desuden er der et Tilsynsraad paa 4 Medlemmer, valgte efter Reglerne i Grundlovens § 45, og dette Tilsynsraads Opgave er at sikre Befolkningens Interesser i Sparemidlernes Fordeling og i Postsparevirksomheden i det hele taget.

Den Indvending, der først og fremmest rejses fra Sparekassernes Side mod denne Postsparevirksomhed, er den, at den vil blive en Konkurrence til de bestaaende Sparekasser. Dette er en Misforstaaelse, fordi der i Lovforslaget er truffet saadanne Foranstaltninger, at den Konkurrence, der kunde blive paaført Sparekasserne herigennem, borttages eller i alt Fald bliver rent minimal. Der er for det første den Bestemmelse, at en Person ikke maa have mere end een Postsparekonto, og paa denne maa der ikke indstaa mere end 2 000 Kr. Der kan i enkelte Tilfælde dispensereres herfra, særlig overfor Danske, der bor i Udlandet, eller Personer, der er uvandret fra Landet. Hvis Postsparevirksomheden i det hele skal have nogen Betydning for disse Personer, maa deres Konti ogsaa undtages fra Indskudsbegrænsningen. Men det er en Selvfølge, at naar man holder sig til Danske, der bor i Udlandet eller Personer, der er uvandret, spiller Undtagelsen ikke nogen stor Rolle. En anden Bestemmelse, der i høj Grad borttager Konkurrencemomentet, er den, at saafremt det oplyses, at en Sparer i Strid med Bestemmelsen har mere end een Postsparekonto, udbetales der for det forløbne Tidsrum kun Rente af den først aabnede Konto — han kan saaledes ikke faa Rente af to Konti paa en Gang. Det er ligeledes en Selvfølge, at denne Bestemmelse har den allerstørste Betydning med Henblik paa Konkurrencemomentet. Renten af den indskudte Kapital fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder, men efter Indstilling fra Styrelsesraadet, og i dette Styrelsesraad har Sparekasserne jo 2 Repræsentanter, hvorved de altsaa har Medindflydelse paa Rentens Fastsættelse. Der er rejst den Indvending, at der ikke er fastsat nogen bestemt Rente. Dette har selvfølgelig ikke været